



पान १ वर्सन....

‘सराट’ आनंद किलगचा विकृता ..

म्हटल का, मा घरा जाता माझा तव्यत काहा बरा नाहा. मा घरा जाऊन झोपतो.. तुला जोपर्यंत काम करायचंय तोपर्यंत कर.. नंतर घरी निघून थे. मग मी घरी येऊन झोपलो. थोड्या वेळाने मला घरात कुणीतरी आल्यासारखं वाटलं.' 'मी झोपेतच होतो.. तर ती म्हणाली की, मम्मी आणि दादा आले. मला असं वाटलं की, त्या दिवशी तिची मम्मी येऊन गेली होती.. म्हटलं सगळं व्यवस्थित होते.. मला वाटलं प्रेमाने आले असतील. त्यामुळे मला वाटलं गप्पा मारतील, चहा घेतील आणि जातील. काही वेळाने ती चहा ठेवण्यासाठी किचनमध्ये गेली ते पण किचनमध्ये गेले.' 'थोड्या वेळाने मला डब्बे पडल्यासारखा आवाज आला. म्हणून मी बघायला गेलो. मला वाटलं की, ती खुर्चीवरून वैगेर पडली की काय. मी आत पाहिलं तेव्हा तिच्या मम्मीने तिचे पाय पकडले होते आणि भाऊ कोयत्याने वार करत होता.' 'मी स्वंयपकघरात पोहचेपर्यंत तिला तोडलंच होतं. तरी पण मी पुढे गेलो. त्याने माझ्यावर कोयता उगारला. त्यामुळे मी पटकन बाहेर आलो. बाहेर आल्यावर मी माझ्या काकीला हाक मारली. माझा आवाज ऐकून काकीही बाहेर आली. तोपर्यंत तिचं मुंदकं घेऊन बाहेर आला व्हरांड्यावर.. त्याने मोबाइल काढून मोबाइलमध्ये सेल्फी घेतली नंतर ते खाली ठेवून दिलं.' 'नंतर त्याची आई त्याला म्हणाली की, आतमधून कोयता घेऊन थे. मग तो आत गेला आणि त्याने आत जाऊन कोयता आणला आणि मग ते निघून गेले. या संपूर्ण घटनेनंतर पोलीस तासाभाने आले इथे.' 'आम्ही इथून बसमध्ये सोबत जायचो कॉलेजला. त्यावेळी आम्ही एकमेकांशी बरंच बोलायचो. कधी-कधी ती तिची मोटर बाइक देखील घेऊन यायची कॉलेजला. ती दोन महिन्याची गर्भवती पण होती.' '२१ जूनला आमचं लग्न झालं होतं आलंदीला. त्यानंतर जवळजवळ १ महिना आम्ही बाहेरच होतं. एक महिन्याने आम्ही घरी पतत आलो. माझ्या घरातल्या लोकांना या लग्नाबाबत काहीही आक्षेप नव्हता.' भयंकर! आझे पकडून ठेवलं अन..; धडावेगळं केलेलं शरीर घेऊन भाऊ लोकांना म्हणाला 'पाहा, हिंचं काय केल' 'पण मुलीच्या कुटुंबीयांना असं वाटलं की, मुलीने पक्कून लग्न केल्याने त्यांची इजत गेली म्हणून त्यांनी हे टोकाचं पाऊल उचललं. आम्ही एकाच समाजातील होतो. पण आता त्यांच्या मनात काय होतं हे त्यांचं त्यांनाच माहित.' 'आम्ही जवळजवळ २.५ वर्ष रिलेशनमध्ये होतो. त्यानंतर आम्ही ठरवलं की, लग्न करुयात. जेव्हा आम्ही लग्न करायचं ठरवलं होतं तेव्हा मी तिला आधीच सांगितलं होतं की, घरातून काहीही घेऊन यायचं नाही. तू फक्त एकटी ये.' 'ती बागावीपर्यंत शिकली होती. कारण तिच्या घरच्यांना माहित पडलं होतं आमच्या अफेअरबाबत. त्यामुळे तिच्या घरच्यांनी तिचं कॉलेजला जाण बंद करून टाकलं होतं. त्यामुळे लग्नाबाबत आम्ही काही तिच्या कुटुंबीयांना विचारलं नाही. कारण विचारलं असं तरीही त्यांनी नकारच दिला असरता हे मला माहिती होतं.' 'आम्ही दोघे गावात जेव्हा लग्न करून परतलो होतो. त्यानंतर अनेक महिने ते लोकं आमच्याशी एकही शब्द बोलले नाही. फक्त आता आठ दिवसांपूर्वी तिची आई इथे येऊन गेली होती. तेव्हा तिने माझ्या बायकोशी प्रेमाने संवाद साधला होता. तेव्हा ती म्हणाली होती, मुली आता सगळं ठीक झालं आहे. बाबा तुला काहीही बोलणार नाही. आता घरी आलीस तरी चालेल. असं ती बोलून गेली होती.' 'दरम्यान, घटेच्या दिवशी तिच्या आझे माझ्या बायकोला फोन केला आणि असं म्हटलं की, 'मी तुझ्यासाठी तूप आणलं आहे. तू इकडे म्ल्यात ये.' पण मी तिला जाऊ दिलं नाही. त्यामुळे तिची आई आणि भाऊ हे थेट आमच्या घरी आले.' असा सगळा घटनाक्रम किर्तीचा पती अविनाश थेरो याने सांगितला. दरम्यान उपविभागीय पोलिस अधिकारी कैलास प्रजापती, वीरगावचे सहायक पोलिस निरीक्षक विजय नवरडे यांच्यासह पोलिस पथकाने धाव घेऊन पंचनामा केला असून पुढील तपास करीत असल्याचे समजते.

## वेगळे झाले तरी त्यांच्यातील वाद वाढला...

नावावर असलेल्या फ्लॅट्टरून त्यांच्यातला वाद वाढला. अनिलला फ्लॅट विकायचा होता तर ती विकायला देत नव्हती. अद्वेर त्याने आपल्या मित्रांच्या मदतीने डोकेदुखी ठरलेल्या पत्नीचा काटा काढला. या प्रकरणी पोलिसांनी सर्व आरोपींना अटक केली आहे. दारव्हा तालुक्यातील शेलोंडी येथील अनिल रेशेश कावळे याचा विवाह गेल्या आठ वर्षांपूर्वी मनोरा तालुक्यातील वाईझौळ येथील पुजाशी झाला होता. पुजा ही दिसायला सुंदर आणि देखणी होती. अनिलचे तिच्यावर मनापासून प्रेम होते. तो ही पुण्याला एका कंपनीत नोकरी करत होता. लग्नानंतर एका वर्षांतच त्याना मुलगा झाला. मुलगा झाल्याने त्यांच्याबरोबर त्यांच्या आई वडिलांना ही आनंद झाला. मुलाच्या कौडकौतुकात दिवस जात होते. मुलगा आता पाच सहा वर्षांचा झाला होता. लग्नानंतर पत्नी मुलासह पुण्याला राहण्याचा विचार असता हे मला माहिती होतं.' 'आम्ही दोघे गावात जेव्हा लग्न करून परतलो होतो. त्यानंतर अनेक महिने ते लोकं आमच्याशी एकही शब्द बोलले नाही. फक्त आता आठ दिवसांपूर्वी तिची आई इथे येऊन गेली होती. तेव्हा तिने माझ्या बायकोशी प्रेमाने संवाद साधला होता. तेव्हा ती म्हणाली होती, मुली आता सगळं ठीक झालं आहे. बाबा तुला काहीही बोलणार नाही. आता घरी आलीस तरी चालेल. असं ती बोलून गेली होती.' 'दरम्यान, घटेच्या दिवशी तिच्या आझे माझ्या बायकोला फोन केला आणि असं म्हटलं की, 'मी तुझ्यासाठी तूप आणलं आहे. तू इकडे म्ल्यात ये.' पण मी तिला जाऊ दिलं नाही. त्यामुळे तिची आई आणि भाऊ हे थेट आमच्या घरी आले.' असा सगळा घटनाक्रम किर्तीचा पती अविनाश थेरो याने सांगितला. दरम्यान उपविभागीय पोलिस अधिकारी कैलास प्रजापती, वीरगावचे सहायक पोलिस निरीक्षक विजय नवरडे यांच्यासह पोलिस पथकाने धाव घेऊन पंचनामा केला असून पुढील तपास करीत असल्याचे समजते.

## **बातम्या**

सोमवार दि. १३ डिसेंबर ते श्विवार दि. १९ डिसेंबर २०२६

ફાઈલ સેટ્યા



**ती** न कृषी कायदे रह करण्याच्या मागणीसाठी गेल्या ३७८ दिवसांपासून शेतकऱ्यांचे जे आंदोलन सुरु होते ते अखेर एकदा चै संपले. या आंदोलनात मोर्दीचा अंहंपणा आणि पाशवी बहुमताच्या जोरावर केंद्र सरकारची जी मुजोरी सुरु होती त्याला कुठेरी चपाराक वसली आहे. आणि यातून मोर्दी आणि त्यांच्या पक्षाचे लोक घडा घेतील असे समजायला हरकत नाही. शेवटी लोकशाहीत लोकाव केंद्र विंदू असतात. त्यामुळे लोकांच्या मर्जी विस्तृत कुठल्याही पक्षाच्या सरकाराने काही केले तरी त्यांची आता जशी मोर्दी सरकारची फजिती झालीय तशी फजिती होऊ शकते. पण या ऐतिहासिक आंदोलनाने देशातील गरीब जनतेला सरकारविरुद्ध लढण्याची जिद्द आणि बळ दिले आहे. त्याच वरोबर इलेक्ट्रॉनिक मीडियाला त्यांची औकात दाखवून दिलीय. कारण हे आंदोलन जेव्हा सुरु होते तेव्हा या आंदोलनातील शेतकऱ्यांना अतंकवादी खालिसतान वाढी ठरवण्याचे काम याच इलेक्ट्रॉनिक मिडियावालांनी केले होते आणि वर्षभराने का होईना मोर्दीनी माफी मागून शेतकऱ्यांच्या मागण्या मायच करताच इलेक्ट्रॉनिक मीडियाच्या सर्व सुंदर महिला अंकरांचा चेहरा पडला होता, जण कूपी होत्यांच्या घरातला कुणीतरी करता पुरुष मेल्याचे दुख त्यांच्या चेहर्यावर दिसत होते. प्रसार माध्यमांना लोकशाहीचा चौथा स्तंभ म्हणतात. त्यामुळे अनंदात्या बबीराजाची बाजू घेण्याचे सोडून इलेक्ट्रॉनिक मीडियाला आपली पत्रकारिता केंद्राच्या पायावर ठेवली होती. जगत इतका कृत्तन्पणा कुणीही केला नसेल. शेतकऱ्यांच्या या विजयात भाजप वाले आणि इलेक्ट्रॉनिक मीडिया सोडून सर्व

## सरकारला शेतकऱ्यांनी झुकवले!

देश सहभागी आहे. भारता सारख्या कृपिरधान देशात अन्नदात्या बळीजावर एक वर्षांहून अधिक काळ घरदार सोडून रस्त्यावर आंदोलन करण्याची पायी याची यासारखी शस्त्रेची बाब नाही. वास्तविक ज्यांच्यामुळे हे सर्व रामायण घटले त्यांनी केवळ माफी मागून चालणार नाही, तर आपल्या पदाचा राजीनामा द्यायला हवा. कारण या आंदोलनात ७००हून अधिक शेतकरी मारले गेलेत. त्यांचा इतकाच दोष होता की त्यांनी अपल्या न्याय मागण्यासाठी शांततेच्या मागाने आंदोलन केले आणि आंदोलन करणे हा लोकशाहीने दिलेला हक आहे. त्यामुळे कोणतेही आंदोलन सरकाराला बळाच्या जोरावर मोझान काढता येणार नाही, हाच घडा या आंदोलनाने दिलाय. शेतकऱ्यांच्या वर्षभर चाललेल्या आंदोलनाने भारत सरकाराला इथल्याही पक्षाच्या विषयी किंतु कोणतेही असल्याने शेतकरी संबंधित असलेल्या उत्पन्न दुप्पत करायचे आहे. त्यांनीच शेतकऱ्यांना वर्षभर रस्त्यावर बसून ठेवले. मग शेतकऱ्यांचे उत्पन्न दुप्पत करसे होणार. या आंदोलनात शहीद झालेल्यांना सरकार नुकसान भरपाई देईल. त्यांच्यावरच्या केसेस मागे घेईल, पण वर्षभर आंदोलनाच्या निमित्ताने रस्त्यावर बसून राहिल्याने त्या आंदोलनकर्त्या शेतकऱ्यांचे जे तुकसान झाले आहे ते कोण भरून देणार? सरकारच्या चुकीच्या धोरणामुळे शेतकऱ्यांना वर्षभर रस्त्यावर उत्तरुन आंदोलन करावे लागले. त्यामुळे या आंदोलनाची विजयात भाजप वाले आणि इलेक्ट्रॉनिक मीडिया सोडून सर्व

असलेल्या शेतकऱ्यांनी वर्षभर आंदोलन केले. या आंदोलन काळात शेतकऱ्यांवर वेगवेगळ्या प्रकारचे अत्यावार झाले. त्यांच्यावर लाठीचार्ज झाला ते दिल्लीत घुसू नये म्हणून तारांचे कुंपण उभारले गेले. तरेच संपूर्ण इलेक्ट्रॉनिक मीडियाला शेतकऱ्यांच्या विरोधात उभे करण्यात आले. त्यांनी या आंदोलन बाबत सतत अप्रचार केला. पण एवढे करूनही सरकारला यश आले नाही. अखेर पंतप्रधान नंदें मोर्दीना शेतकऱ्यांच्या समोर झाकावे लागले. ही आहे या देशातील जनेवेळी ताकत. जी राज्यकर्त्यांनी समजून घ्यावी आणि पुन्हा लोकांना विश्वासात न घेता कोणताही निर्णय घेऊ नये. कारण लोकांना जर ते निर्णय आडले नाहीत तर लोकांमधे जनप्रकृती उसाळतो. अशावेळी सरकारने किंतु जरी बळाचा वापर केला तरी लोक एकत्र नाहीत. शेतकरी आंदोलनाने भारत बंद करून आपली ताकद दाखवली तेव्हा सरकारच्या पायाखालची वाळू सरकाली आणि या देशातले सांगेचे लोक काही मोर्दी भक्त नाहीत याचा त्यांना प्रत्यय आला. आणि त्यांनंतर लोकसभा व विधानसभेच्या निवडणुकीत या आंदोलनाचा भाजपला फटका बसला. तेव्हा खन्या अथवा शेतकरी आंदोलनाचे सरकाराला चटके जाणवू लागते. आणि आता काही निर्णय घेताला नाही तर आगामी पाच राज्याच्या विधानसभा निवडणुकीत आपले काही खेरे नाही याची जाणीव होताच सरकाराने शेतकऱ्यांच्या समोर शरणागती पत्तरली आणि शेतकऱ्यांची मोठा विजय झाला!

## यातून ओबीसींनी धडा घ्यावा...!



**म** हाराण्यात ओबीसी समाजाची संख्या मोठी आहे. परंतु प्रतेक राजकीय पक्ष त्याकडे केवळ एक छोटे बळू म्हणून बघतोय. ओबीसीसांचा विकास व्हावा, त्यांची अर्थिक आणि सामाजिक स्थिती सुधारावी असे मात्र कुठल्याही राजकीय पक्षात आवाता मनापासून वाटत नाही. कारण जर ओबीसीसांची स्थिती सुधारली आणि सतेतील त्यांची टक्केवारी वाढली तर उच्च वर्णीय राज्यकर्त्यांची काय होईल. कारण आजही ब्राह्मण असो की ९६ कुळी उच्च वर्णीय मराठा असो. या लोकांची आपल्यापेक्षा हलाक्या जातीतल्या लोकांच्या हातावाली काम करण्याची मानसिकता नाही. पण बाबासाहेबाच्या संखिधानाने दलीत मागासवर्गीय ओबीसी आपेक्षित समाजाला जो इतरांच्या बरोबरीने दर्जा दिला आहे. त्यामुळे आज वेगवेगळ्या क्षेत्रात या उपेक्षित समाजाजे स्वतःचे स्थान निर्माण केले आहे आणि हीच बाब उच्च वर्णीय लोकांना खाटकते आहे. अर्थात उच्चवर्णीय तसे त्यांना राजीवात आहेत. जे वैचारिक दृष्ट्या प्रगल्भ आहेत ज्यांना हिंदू धर्मातील ज्ञानारूप रुद्धी पर्याप्त आहात. जे चतुर्वर्ण आणि जातीची उत्तरं आपली ज्ञानारूप रुद्धी आहात. जे अंतर्वर्ण आणि जातीची उत्तरं आपली ज्ञानारूप रुद्धी आहात. या अंतर्वर्णांनी उच्च वर्णीय मराठा कुठेरी तुकेत आहेत. त्यामुळे ओबीसीसांची एकजूट होत नाही. पण त्यांचे दुष्प्रियांगम किंतु भयकर असू शकतात ते आज ओबीसी समाजाला कळले असेल.

### संदृग्दा

#### सोन जागत

आरक्षणाची फिक्रीकर असली तर मराठा आरक्षणासाठी त्यांनी ज्या पद्धतीने गाही पासून दिली पर्यंत यथांतर्यांची शिक्षत केली तरी ओबीसी साठी केली नसती का? या सर्वांचे मुख्यतेही आणि चेहे वेगवेगळे आहेत आणि त्यांच्या बाबतीत एक चाव सत्तव आहे आणि ते म्हणजे ते उच्चवर्णीय असल्याने त्यांना सतेच्या राजकाशात दलीत ओबीसीसांची वर्चस्व नको. स्वतःला अजूळही मराठा समजन स्वतःला चवस्व तस्तवः फसवणक करून घेणाऱ्या ओबीसीसांची आजही राजकीय आरक्षण रद झालेय. उद्या लेक्षणिक आणि नोक्यांच्यांचे आहेत नाही. यांना खोरुखर्च जर ओबीसीसांची राजकीय आरक्षण स्वतःला असलेली तरी उच्च वर्णीय आहेत. पण अंतीला ओबीसीसांची एकजूट होत नाही. पण त्यांचे नेतृत्वात आपली ज्ञानारूप रुद्धी आहेत. त्यांनी ज्यांने याची विभागाला आहे. आणि या सगळ्या जातीतपे ओबीसी समाजाचा प्रमाणेच उच्च वर्णीय आहेत अशी त्यांची समजूक करून देण्यात आली आहे. त्यामुळे ओबीसीसांची एकजूट होत नाही. पण त्यांचे दुष्प्रियांगम किंतु भयकर असू शकतात ते आज ओबीसी समाजाला कळले असेल. ओबीसीसांचे राजकीय आरक्षण स्वतःला चवस्व त्यांच्या जातीतपे ओबीसीसांचा राजकीय आरक्षण स्वतःला असलेला इंप्रेक्टिक डेटा केंद्र सरकार का देत नाही? याचा जाब भाजपली मुंऱे भगिनी सारख्या महिला नेतृत्वातील केंद्राला विचारावा. इथे जे भाजपवाले आंदोलन करीत आहेत त्यात त्यात फडणवीस चंदू दादा महाजन यांच्यासारखे उच्च वर्णीय सोडले तर

मोबाईल नंबर : ७०२१४७६१५३

## विविध कार्यक्रम आयोजित

### करून एचआयट्ही नियंत्रणात

**१** डिसेंबर हा दिवस 'जागतिक एड्स दिन म्हणून साजारा करण्यात येतो. जागतिक एड्स माह निमित्त जिल्हा शल्य चिकित्सक कार्यक्रम यांच्या मार्फत या समाजात विविध कार्यक्रम आयोजित करण्यात आले होते. २०२१ ची थीम पुढील प्रमाणे आहे End inequalities End IDS, End pandemics संपूर्वू इतरांत आंदोलनकर्त्या असमानता, संपूर्वू एड्स संयंत्रणा म्हणारी ही आहे.

पालघर जिल्हात ऑफिचिल २०१५ पासून ते ऑफिचिल २०२१ पर्यंत एच. आय. व्ही. त्यांची तपासीमण्याचे वाढ झालेली दिसून येते व एच. आय. व्ही. पांजीटीन्ह होण्याचे प्रमाण मात्र कमी होताना दिसून आते तरी. सुरक्षित रक्त पुरवठा, एकात्मिक सल्ला व चाचणी केंद्र, गुप्तरोग नियंत्रण कार्यक्रम, अंटिरिट्रोवायरल थेरेपी, प्रहरी प्रभाव वापर केंद्रिक, आपली व्ही. एड्स मास्टर्स इंटर्नेटमध्ये वाचावा विशेष बहुप्रामाणी संपूर्वू एड्स महामारी संपूर्वू २) मारेकडून होणाऱ्या बालकाला एच. आय.व्ही. एड्स संयंत्रणांशी चर्चा करावा वाचावा वाचावा वाचावा एच. आय.व्ही. एड्स संयंत्रणांशी चर्चा करावा वाचावा एच. आय.व्ही. एड्स संयंत्रणांशी चर्चा करावा वाचावा एच. आय.व्ही. एड्स संयंत्रणांशी चर्चा करावा वाचावा एच. आय.व्ही. एड्स संयंत्रण



पान ए वर्षन....

प्रियकरावर बलात्काराचा कस टाकून...  
चापिच्यावर मंश्या सेके लगाला दोता कपण दोन मलाच्या जवळ

वाग्यापापर रशप देऊ रातो हाता पाणी दाना मुत्ता जनानंतर व्या वाग्यात राहणीमानात त्याला फरक जाणवू लागला होता. दारुच्या त घरात येवून तो तिच्या चारित्रियावर संशय घेऊन तिला मारहाण करू गला होता. त्याचा हा त्रास तिला असद्य वाटू लागल्याने ती गेल्या ७ पूर्वीच आपल्या दान्ही मुलांना घेऊन तासगव येथे आपल्या माहेरी आली ती. घरात तिचे आई वडिल भाऊ भावजेय होते. ती दोन मुलांना घेऊन येवून रीती राहू लागल्याने माहेरी ही तिच्या घरी भांडेण होऊ लागली होती. म्हणून च्या आई वडिलांनी तिला आणि तिच्या दोन्ही मुलांना एका दुसऱ्या घरात ले. ती आपल्या दोन्ही मुलांना आई वडिलाकडे ठेवून कामावर जात होती. मावर तिला चांगले पैसे मिळत होते. त्यातून तिचा उदरनिवार्ह चालत होता. वै पोट पाणी चालू होते. तिच्या पोटाची आग विझत होती. पण रात्रीच्या ती तिच्या जवानीची तगमगा वाढून पोटाच्या खालीची आग विझत नव्हती. न्याच्या सुखापासून वंचित राहिलेल्या निर्मलाला आता कोणी तरी पुरुष ती ग विझविणेवाटी पाहिजे होता. त्यातच तिच्यावर गळीतच राहणार योगेश सले नावाचा तरुण लाईन मारत होता. त्याला ती नव्यापासून वेगळी राहत व्है. तिची ती गरज आपण भागवू शकतो हे त्याने ओळखले असल्याने तो चांगली लगट करीत तिच्याशी लाडीगेडी लावत होता. तिच्याशी गपा ताना तो तिला कामूक इशारे करत होता. त्याचा इशारा तिने ओळखला नव्याने ती ही त्याला सिग्रल देत होती. त्यातून त्या दोघांना जवल यायला ५ लागला नाही. दोन मुले झाले असली तरी निर्मलाची जवानी ही चारचौधात न दिसणारी होती. याचाच गैरफायदा घेत योगेश याने तिला आपल्या खाली घेऊन तिची जवानी ओरबदली होती. तिला ही आता त्याचा वास सारखा हवा हवासा वाटू लागल्याने ती त्याला त्या कामासाठी सारखे लवू लागली होती. समाजाच्या कुंटबूच्या नजरेपासून ते दोघे इक्काचा खेळ यू लागले होते. योगेश हा बोलोरा पिकअप गाडी चालवित होता. त्यातून लाला चांगले पैसे मिळत होते. तो सगळा पैसा तिच्यावर खर्च करीत होता. माहेरी ही वेगळी राहत असल्याने रात्रीच्या वेळी तो दारू पिऊन येवू निर्मलाकडे राहत होता. तिची ती गरज पूर्ण करून तो सकाळी जात असल्याने दोघाच्या त्या संबंधाची कल्पना शेजान्याना नातेवाईकांना आली होती. ते काही तिला बोलत नव्हते. त्यांनी ही त्याच्या त्या संबंधाला मुक समंती नी होती. त्या दोघांचे ते संबंध गेल्या चार पाच वर्षांपासून सुरु होते. लेकडे मात्र योगेश हा तिला खर्चासाठी पैसे देत नव्हता. फक्त तिच्या रात्राचा उपभोग घेऊन जात होता. त्यामुळे त्या दोघात ही दरोज भांडणे होत ती. तो तिला पैसे देत नसल्याने ती त्याला आपल्या अंगाला हात लावू देत होती. तिने त्याला आपल्या राणीची अशी काही चटक लावली होती की, तिच्यापासून लांब गाहू शकत नव्हता. त्याला ती आता फुकट वापराला हेजे होती. ती मात्र चालू असल्याने तिने त्याचा विचार ओळखला होता. गून ती त्याचेबोरेबर पैसे घेतल्या शिवाय अंगाला हात लावू देतच नव्हती. गतील भांडणे विकोपाला गेले होते. ती आपली रखेल आहे. आपण तिला यको सारखे प्रेम दिले आहे. त्यामुळे आपण तिच्यावर जबरदस्ती करू शकतो वै त्याला वाटत होते. म्हणून गेल्या दोन वर्षांपूर्वी तो दारुच्या नशेत तिच्या वडिलाकडे आला होता. तिची दोन्ही मुले झोपली होती. तो तिला जवल घेऊन पल्या अंगाखाली घेऊ इच्छित होता. पण ती त्याच्याकडे पैसे मागत होती. तिला पैसे दोन दिवसांनी देतो आता माझ्याकडे नाहीत मला सुख दे. म्हणत तिच्यावर जबरदस्ती करीत तिच्याबोरेबर झोपला. ती त्याला विरोध करीत ती. पण तो काही तिचे ऐकत नव्हता. त्याने जबरदस्तीने तिच्याकडून मुख ले होते. त्यावेळी ती गप बसली होती. त्यानंतर ही त्याने असाच प्रकार याचा प्रयत्न केला असता तिने त्याला धडा शिकविण्यासाठी म्हणून नीसात त्याचेविरुद्ध बलात्काराची केस दाखल केली. तिच्या तक्रारीवरून नीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन त्याचे विराधात कोर्टीत केस दाखल केले. तच त्या दोघाच्या त्या संबंधाची कल्पना शेजान्याना नातेवाईकांना आली होती. याची ती गप बसली होती. ती आता चार घरचे पाणी पिली असल्याने चांगलीच निघाली होती. ती उलट त्याचेबोरेबर भांडण काढत मी काही तुझी लगाची को नाही तुझ्याबोरेबर फुकट झोपायला म्हणत त्याला बाहेरचा रस्ता बवत होती. तुझ्यासारखे छप लोक मला ठेवायला आणि माझ्यावर पैसे वर्व करायला तयार आहेत म्हणत ती त्याला जवळ ही येवू देत नव्हती. ती पल्या विनाकरण त्रास देवून कोर्टीची पायरी दाखविली आहे म्हणून तो त्याचावर जाम चिडला होता. बलात्काराची केस तिने त्याचेवर सन २०१५ ली घातली होती. तेव्हापासून तो तिच्यावर दुख धरून होता. तिच्या सहमती वाय ती केस काही मिट नव्हती. उलट ती केस काही माधार घ्यायला तयार होती. तिला फक्त पैसा पाहिजे होता. म्हणून ती त्याला या प्रकारे त्रास देत ती. त्यानून काय करायचे काय नको असे योगेशला झाले होते. कधी एकदा तिच्यापासून आपली सुटका होते असे त्याला वाटत होते. तो तिला सारखा होता. पण ती काही नमत नव्हती. दि. २९ नोव्हेंबरला ती तासगावला ही कामानिमत्य आली. त्यावेळी तिची भेट योगेश भोसले बोरेबर झाली. आपली बोलेगो पिकअप गाडी क्र.एम एच ०९.४२४५ ने भाडे करत होता. त्याला भेटल्याने त्याने लवकरच ते भाडे केले. तिला गोड बोलून आपल्या नीट घेतले. तो दोघे ही वासुंबेला जाण्यासाठी आरफल रस्त्याने निघाले. त्यांचे संबंध असल्याने ती बिनधास्त गाडीत बसली होती. मध्येच त्याने गाडी त्याच्यावर थाबविले. तो तिला माझ्यावरची केस माधार घे. म्हणत होता. तुला पैसे देतो पण मला त्रास देवू नकोस असे सांगत होता. तिचा मात्र त्याचेवर रवास नव्हता. तो काही पैसे देणार नाही याची तिला गोडेरी होती. म्हणून ती त्याला म्हणाली, तुझी गाडी माझ्या नावावर कर म्हणाली यातून त्या दोघांत द सुरु झाला. ती त्याला नको ते बोलत होती. त्याचे भांडण वाढले ती. भांडणात त्याला राग अनावर झाला. त्यातच त्याने गाडीतील दोरी काढली तिन को ती ब्याद म्हणत तिच्या गळ्याभोवती टाकत तिचा गळा जोरात वळला. ती त्याच्या तावडीतून सुट्यासाठी धफडत होती. ताकद लावत ती पण त्याच्या ताकदीपुढे कमी पडू लागल्याने काही वेळातच तिची नचाल मंदवली. ती शांत झाली ती कायमचीच. तिचा आपल्या हातून यु झाला आहे हे लक्षात येताच तो भांडवला. त्याने काही वेळ विचार नाला. रात्रीच्या अंधारात त्याने तशीच गाडी पुढे नेली. पुढे आरफल लव्यानंजीक त्याने तिचा मृतदेह गाडीतून काढून निर्जन ठिकाणी टाकला. पण तेथून तो परत फिरला. दुसऱ्या दिवशी सकाळी लोकांना एका महिलेचा ग दाबलेल्या अवस्थेत मृतदेह दिसल्यावर लोकांना या घटनेची महिली निघाला करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी सरकारी रुणलयात पाठविला. या नेचेना पोलीस वेगवेगळ्या अंगलाने तपास करत असताना मयत निर्मलाचे वाहबाह्य संबंध हे योगेश भोसले बोरेबर असल्याचे व तिने त्याचे विरुद्ध बलात्काराची केस दाखल केली असल्याचे समजल्यावर पोलीस संशयीत योगेश भोसले याचा शाशी घेत होते. परंतु तो घटनेनंतर पसार झाला होता. तिच्या मोर्बाईल कॉलचे डिटेल्स आणि कॉल तोकेशन तपासत असताना तो नीसांना पाच दिवसांनी मिळून आला. पोलीसांनी त्याला आपला पोलीसी क्या दाखविताच त्याने आपला गुन्हा कबुल करीत तो का आणि कशासाठी ता याची महिली पोलीसांना दिली. मयत निर्मला हिच्या नातेवाईकांनी

बातम्या

सोमवार दि. १३ डिसेंबर ते रविवार दि. १९ डिसेंबर २०२१

क्राईम सेट्पा

एसआय दिलाप खातकर, नलावड, पा.हवा.पाटाल, पा ना.दवद्र पाटाल, इनामदार, पो. कॉ.हांडे, शिंदे, दराडे लोहमार्ग गुन्हे शाखेचे वपोनी गंजेंद्र पाटाल, पोलीस निरीक्षक विजय यादव, मुंबई गुन्हे अन्वेषण विभाग कक्ष दचे प्रभारी पोलीस निरीक्षक रविंद्र सांलुखे, पोलीस निरीक्षक ननावरे व पथक यांनी संयुक्तीकरित्या पार पाडली आहे.

माजवणे हा वसीमचा उद्योग होता. तो रहेमान याच्या दुकान

धेण्यास जात असे मात्र दादागिरी करून त्याला पैसे देत नव्हता. वेळ प्रसंगी त्याच्या जवळचे पैसे देखील हिसकावून घेत होता. मेहनतीची कमाई वसीम घेऊन जात असल्यामुळे रहेमान प्रचंड संतप्तपाला होता. मात्र वसीमची परिसरात असलेली दादागिरी आणि त्याचा मित्रपरिवार पहाता रहेमान हा अनेक दिवसांपासून अन्याय सहन करत आला. या दोघांमध्ये एक महिन्याआधी चांगलाच वाद झाला होता. यावेळी वसीमने अब्दुल याला 'मैं तुझे खतम करूंगा' अशी धमकी दिली होती. या धमकीनंतर रहेमान कमालीचा घाबरला होता. वसीम पठाण आपला गेम करणार याचा अंदाज पटेपाऱ्यात दोला तपीचे रेजम थांडापासूने पटेपाऱ्यात धंदावून लक्ष लागत.

## चाराचा पाठलाग करताना अदाज..

रहेहमानला होता. वसीमचे टेन्शन आल्यामुळे रहेहमानचे धृद्यात लक्ष लागत नव्हते आणि रोजच्या धमकीमुळे तो चिंतेत पडला होता. वसीम आता आपल्याला मारून टाकेल असा भ्रम त्याने मनात निर्माण केला होता. वसीमच्या हातून मरण पत्तकरप्पापेक्षा आपणच त्याचा खात्मा केला तर बरे होईल असा अघोरी विचार करून अब्दुल रहेहमान कामाला लागला. अब्दुल रहेहमान आणि वसीम यांचे मित्रवाचे संबंध होते, मात्र वसीमच्या दादागिरीमुळे रहेहमान त्रस्त होता. वसीम पठाणचा खात्मा केल्यानंतर आपल्या मागवी कटकट नेहमीची दूर होईल या आशेने अब्दुलने आपल्या मित्राच्या मदतीने वसीमचा काटा काढण्याचा प्लॉन आखला. दिनांक १२ ऑक्टोबर २०२१ रोजी सायंकाळी सहा वाजता अब्दुलने वसीमला फोन करून सांगितले कि, 'आज आपण पार्टीला जाऊ, मी तुला जेवण देतो.' त्याच्या या बोलण्याने वसीमला कोणतीही शंका आली नाही, उलट अब्दुल आपल्याला पार्टी देणार, फुकट खायला-प्यायला मिळणार या विचारानेच तो जाम खुव झाला. यानंतर वसीमने आपला मित्र उमेश येऱ्ये याला फोन करून सांगितले कि, 'आज रात्री अब्दुल रहेहमान आपल्याला पार्टी देणार आहे, तू घरी जेवण करु नकोस, तू जेवण करायला निघू ये.' तो तयार झाला. रात्री ठरल्याप्रमाणे अब्दुल, वसीम आणि उमेश असे निये जेवण करण्यासाठी शहरबाहेर असलेल्या हॉटेलकडे निघाले. दरम्यान वाटेतच एक बार लागतो. याठिकाणी तिघांनी मद्यप्राशन केले. यावेळी अब्दुलचे मित्र नितीन पवार, निलेश उर्झे, छोटू खा आणि नीरज वाघमारे हे बारवर पोहोचले. ते अचानक भेटल्याचे अब्दुल दाखवत असला तरी तो त्याच्या कटाचाच भाग होता. ते वसीमला संपवण्याच्या प्लॉनमधील अब्दुलचे साथीदार होते. आधीच ठरल्याप्रमाणे ते बारमध्ये पोहोचले होते. सगळेच एकमेकाला ओळखत असल्यामुळे काही शंका येण्याचे कारण नव्हते. सगळे मिळून गप्पा मारत बसले. त्यांच्यात गरमागरम चर्चा झाली. भरपूर मद्यप्राशन केल्यानंतर सर्व ज्ञा दैवतस्ते तेलागांगी विसाळे ते दैवतांगारे गेंडे तेलागांगी झोर्स दिनी

जण हाटलकड जवणासाठी निघाला. त हाटलमध्य गले. जवणाचा आडर दिला. सर्व जण बसले असता अबदुल आणि वसीम यांच्यात पुन्हा वाद झाला. दुसऱ्याला दमदाटी करणे ही वसीमची सवय होती. त्यातूनच अबदुल आणि वसीम यांच्यात वाद झाला. मात्र अबदुलच पार्टी देणार असल्याने वसीमने जास्त ताणले नाही आणि तो वाद लगेच मिटला. यानंतर सर्वांनी जेवण केले. पण अबदुल आणि वसीम यांच्यात वाद झाल्यामुळे उमेश येरमे हा काही वेळातच तिशून निस्टला. तो चालत पुढे निघून गेला. उमेश यांच्याकडे नेहमी धारादर शश्व असायचे. सर्व जण जेवण करण्यासाठी मोटरसायकलनेच गेले होते. जेवण आटोपल्सानंतर एका गाडीवर दोघे असा त्यांचा परतीचा प्रवास सुरु झाला. या दरम्यान वसीमची पत्ती निखत वसीम पठाण हिने अनेकदा त्याला फोन करून घरी येण्याची विनंती केली होती. मात्र पार्टी असल्यामुळे मी सध्या येऊ शकत नाही, तू जेवण करून घे' असे त्याने तिला सांगितले. नीरज वाघमारे हा पार्टी देत आहे अशी माहिती त्याने पत्तीला फोनवर दिली होती. पार्टी असल्यामुळे वसीम आता उशिरा घरी येईल असे तिला वाटले. म्हणून ती जेवण करून झोपली. पती बाहेर असल्यामुळे तिला चिंता होतीच. परंतु अनेकदा वसीम उशिरा घरी यायचा. तिला त्याच्या वागण्याची सवय झाली होती. रात्री सांडेअकरा वाजण्याच्या दरम्यान पोलिसांना दूरध्वनीवरून माहिती मिळाली की, वडगाव येथील पल्लवीला लॉन्समोर दोन तरुणांची हत्या झाली. या माहितीने पोलीस खडबडून जागे झाले. यानंतर पोलीस निरीक्षक मनोज केदोर, पी.एस.आय. नागेश खाडे तसेच पोलीस ताफा तातडीने घटनास्थळी दाखल झाला. वसीम पठाण, उमेश येरमे यांचे मृतदेह रस्त्यावर रक्कंबाळ अवस्थेत पडलेले होते. दोन्ही मृतकाची लगेच औळख पटली. या घटनेची माहिती पोलीस अधीक्षक डॉ. दिल्लीप भुजबळ यांना देण्यात आली. दोन्ही मयतांच्या घरी ही माहिती पोहोचवण्यात आली. पोलिसांनी दोन्ही मृतदेह शासकीय रुणालयात आणून ठेवले होते. वसीम पठाण आणि उमेश येरमे यांचे नातेवाईक एवढ्या रात्री शासकीय रुणालयात पोहोचवले. त्यांनी दोघांचे मृतदेह पाहून एकच हंबरडा फोडला. दोघांच्याही शरीरावर शश्वाच्या जखमा होत्या. या दोघांची हत्या कोणी केली? हा प्रश्न मयतांच्या नातेवाईकांना पडला. यावेळी वसीमची पत्ती निखत वसीम पठाण (रा. नेताजी नगर यवतमाळ) हिने पोलिसांना सांगितले की, एक महिना आधी नीरज वाघमारे यांच्या आॅफिसजवळ वसीम आणि अबदुल यांच्यात वाद झाला होता, तेव्हा मी तिथे गेले असता नीरज वाघमारे यांनी मला धमकावले व तुझ्या पतीचा गेम होईल त्याला समजावून सांग अशी धमकी दिली होती. या माहितीच्या आधारे पोलिसांना आरोपीचा सुराग लागला. गोपनीय माहिती काढली असता वसीम आणि अबदुल रहेमान यांच्यात वैमनस्य होते अशी माहिती पोलिसांना मिळाली. वसीम या परिसरात दूर विक्रीचा व्यवसाय करत असल्यामुळे त्यांची परिसरात दहशत वाढली होती. तो अबदुल रहेमान यांच्या मटण दुकानावर जाऊन दरोज मटण किंवा चिकन विकत घेतल्यानंतर पैसे देण्यास टाळाटाळ करायचा. तसेच त्याच्या गळ्यालील पैसे बळजबरीने हिसकावून घ्यायचा अशी माहिती पोलिसांना मिळाली. या माहितीच्या आधारे पोलिसांनी अबदुल रहेमान व त्याच्या मित्रांचा शोध घेतला असता सर्व जण घरातून बेपत्ता असल्याचे समजले. संशयित आरोपी घरात नसल्यामुळे पोलिसांचा संशय अधिकच बळावला आणि त्यांनी अबदुल रहेमान याचा युद्धस्तरावर शोध घेतला. अबदुलची सासरवाडी यवतमाळ जिल्ह्यालील नेर तालुक्यात एका खेडेगावात असल्याची माहिती पोलिसांना प्राप्त झाल्यामुळे पोलीस ताफा नेरच्या दिशेने निघाला आणि अबदुलच्या सासन्याकडे पोलीस साध्या वेषात पोहोचवले. पोलिसांची माहिती तंतोतंत खरी निघाली आणि याठिकाणी सर्व संशयित आरोपी पोलिसांना मिळून आले. पोलिसांनी या ठिकाणावरून नितीन पवार, नीलेश उडके, छोटु खा, नीरज वाघमारे आणि एका विधीसंर्ध बालकास ताब्यात घेतले. निखत वसीम पठाण हिच्या तक्रारीवरून यवतमाळ पोलिसांनी गुन्हा क्रमांक  $१८७/२०२१$  भाद्रवि  $३०२$ ,  $३४$  नुसार गुन्हा दाखल केला. तिने दिलेल्या तक्रारीत म्हटले की, दि.  $१२$  ऑक्टोबर  $२०२१$  रोजी सायंकाळी सहा वाजता माझे पती घरी असताना त्यांच्या मोबाईलवर एक फोन आला होता. योबाईल फोनचा स्पीकर आॅन असल्यामुळे मला स्पष्ट आवाज ऐकू येत होता. अबदुल रहेमान याने माझ्या पतीला फोन केला आणि आज आपण बाहेर बसू मी तुला जेवण देतो असे सांगितले. यानंतर वसीम पठाण यांनी आपला मित्र उमेश येरमे याला फोन करून बोलावले. दारुची पार्टी मिळत असल्यामुळे दोघेही अबदुल रहेमानवर विश्वास ठेवून त्याच्यासोबत निघून गेले. त्यानंतर अबदुल रहेमान आणि त्याच्या साथीदाराने वसीम पठाण, उमेश येरमे याचा खून केला असा संशय तिऱे व्यक्त केला होता. यासंदर्भात पोलीस तपासात अशी माहिती समोर आली की, हॉटेलमध्ये जेवण केल्यानंतर सर्व आरोपी आणि मृतक घराच्या दिशेने निघाले असता अबदुलच्या गाडीवर मागे वसीम बसला तसेच अन्य व्यक्ती आपापल्या गाडीने निघाले. हॉटेलवर वाद झाल्यामुळे उमेश हा वाघापूर नाकायाजवळ असलेल्या पल्लवी लॉनपर्यंत चालत आला. तो तिथे जाऊन थांबला. काही वेळानंतर सर्व जण त्याला येताना दिसले. पल्लवी लॉन्सजवळ पोहोचताच वसीमने उमेशला बघितले आणि अबदुलची मानच मागून पकडली. अबदुल घारवरला. वसीमला मारण्याचा प्लॅन



